

Jeg viser til høringsbrev av 21.01.14 om reservasjonsordning for fastleger.

Jeg gir med dette mitt syn på saken og ber departementet registrere mitt brev som en egen høringsuttalelse. En reservasjonsordning for fastleger innebærer risiko for at abortsøkende kvinner blir krenket, og for uthuling av retten til selvbestemt abort. At fastleger i slike tilfeller må henvise pasienten videre til en lege som ikke har reservert seg, endrer ikke dette.

At fastlegen anser kvinnens valg som så etisk forkastelig at han ikke vil ha noe med det å gjøre, er i seg selv en tilleggsbelastning for kvinnen. Om en fastlege nekter å henvise en kvinne til abort, vil det, ifølge Regjeringens forslag, ikke ha noen betydning for om kvinnen får utført aborten eller ikke fordi legen uansett må henvise videre til en annen lege. Nektingen er kun en markering. Men om resarvasjonslegens samvittighetskvaler er så dype som han gir uttrykk for, er den logiske konsekvensen at han også nekter å henvise pasienten til en annen lege. Denne typen fastleger vil komme. Helse- og omsorgsministerens løsning løser derfor ingen problemer – verken for legene eller for kvinnene. Innføring av en reservasjonsordning åpner for at flere leger som er mot abort, vil søkr stilling som fastlege.

Resarvesjonsrett for leger vil også ha som følge at flere grupper av helsepersonell krever å få resrevere seg mot oppgaver i forbindelse med abort (utover å delta i selve inngrepet). Det kan neppe være slik at denne retten skal være forbeholdt leger. På sikt vil reservasjonsretten svekke kvinners rett til selvbestemt abort. Kvinners lovfestet rett til selvbestemt abort må komme før fastlegers behov. Helse- og omsorgsministeren må sørge for at fastlegene utfører sine oppgaver i tråd med lovverket, og at de ivaretar alle sine pasienter på en verdig og god måte.

Mvh

Isabelle K. Gullerud